

Het Boek Daniël - Nummer Negenentwintig

Het feest van Belsazar en het profetische uur: onthulling van de zondagswet, de val van Babylon en de eindcrisis

Jeff Pippenger
2023-12-24

Belsazars feest identificeert het „uur” van de zondagswet, maar legt de nadruk op het oordeel over de Republikeinse hoorn. Het gouden beeld van Nebukadnezar in Daniël hoofdstuk drie plaatst dezelfde geschiedenis in de context van Gods getrouwe volk, dat vervolgens als een banier wordt verheven. Daniël hoofdstuk zes behandelt dezelfde lijn, maar gaat in op de rol van de protestantse hoorn. Belsazar vertegenwoordigt de „staat”, en hij riep duizend van zijn „heren”.

Koning Belsazar richtte een groot feestmaal aan voor duizend van zijn machthebbers en dronk wijn in tegenwoordigheid van die duizend. Terwijl Belsazar de wijn proefde, beval hij de gouden en zilveren vaten te halen die zijn vader Nebukadnezar uit de tempel te Jeruzalem had meegenomen, opdat de koning en zijn vorsten, zijn vrouwen en zijn bijvrouwen daaruit zouden drinken. Toen bracht men de gouden vaten die uit de tempel van het huis van God te Jeruzalem waren weggenomen; en de koning, zijn vorsten, zijn vrouwen en zijn bijvrouwen dronken daaruit. Zij dronken wijn en prezen de goden van goud en van zilver, van koper, van ijzer, van hout en van steen. Op hetzelfde uur kwamen de vingers van een mensenhand tevoorschijn en schreven tegenover de kandelaar op het pleisterwerk van de wand van het koninklijk paleis; en de koning zag het gedeelte van de hand dat schreef. Daniël 5:1–5.

Het getal „tien” vertegenwoordigt de draak, en honderd en duizend zijn eenvoudig een vergroting van hetzelfde symbool. In hoofdstuk zes drijven honderd twintig de bedrieglijke wet door, en honderd twintig is een symbool voor priesters. Wanneer men „regel op regel” in aanmerking neemt, beeldt het feest van Belsazar het oordeel uit over een verdorven staatskunde en het oordeel over een verdorven kerkkunde. Belsazar was dronken van de Babylonische wijn en besloot vervolgens de heilige vaten van Gods tempel in Jeruzalem te ontwijden.

„De profeet zegt: ‘Ik zag een andere engel neerdalen uit de hemel, hebbende grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en zij is geworden een woonplaats van duivelen’ (Openbaring 18:1, 2). Dit is dezelfde boodschap die door de tweede engel werd gegeven. Babylon is gevallen, ‘omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererijs’ (Openbaring 14:8). Wat is die wijn?—Haar valse leringen. Zij heeft de wereld een valse sabbat gegeven in plaats van de sabbat van het vierde gebod, en heeft de leugen herhaald die Satan eerst aan Eva in Eden vertelde—de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel. Vele verwante dwalingen heeft zij wijd en zijd verbreid, ‘lerende leringen, die geboden van mensen zijn’ (Mattheüs 15:9).” Selected Messages, boek 2, 118.

De wijn die Belsazar dronk, was de afgoden-sabbat van het pausdom, want het feest vertegenwoordigde het profetische „uur” van de zondagswet. De heilige vaten die hij in de

feestzaal liet brengen, vertegenwoordigden niet alleen opstand tegen God, maar heilige vaten vertegenwoordigen ook Gods volk, want het letterlijke vertegenwoordigt het geestelijke, en mensen zijn vaten.

Niettemin staat het fundament Gods vast, met dit zegel: De Heere kent degenen die de Zijnen zijn. En: Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich onthouden van ongerechtigheid. Maar in een groot huis zijn niet alleen vaten van goud en van zilver, maar ook van hout en van aarde; en sommige tot eer, en sommige tot oneer. Indien dan iemand zich van deze reinigt, zal hij een vat zijn tot eer, geheiligd en bruikbaar voor de Meester, tot elk goed werk toebered. 2 Timotheüs 2:19–21.

Te midden van de ontwijding van Gods volk door afgedwongen zondagse eredienst schrijft het vurige handschrift Belsazars ondergang uit.

Op hetzelfde ogenblik kwamen de vingers van een mensenhand tevoorschijn en schreven, tegenover de kandelaar, op het pleisterwerk van de wand van het koninklijk paleis; en de koning zag het deel van de hand dat schreef. Toen veranderde het gelaat van de koning, en zijn gedachten verschrikten hem, zodat de gewrichten van zijn lendenen verslaptten en zijn knieën tegen elkander stieten. De koning riep luid om de astrologen, de Chaldeeën en de waarzeggers binnen te brengen. En de koning nam het woord en zei tot de wijzen van Babel: Wie dit schrift zal lezen en mij de uitlegging daarvan te kennen zal geven, zal met scharlaken bekleed worden, een gouden keten om zijn hals dragen, en als derde heersen in het koninkrijk. Daniël 5:5–7.

Historisch wordt deze passage verstaan als een aanduiding dat Belsazar's vader de politieke troon aan Belsazar had overgelaten, en om deze reden was het hoogste wat zijn zoon als beloning voor een uitleg van het schrift kon aanbieden een positie als derde heerser. In de aanloop naar de zondagswet in de Verenigde Staten zal de politieke leiding zich in een ondergeschikte positie bevinden ten opzichte van de religieuze leiding, die zal werken aan de invoering van een nieuwe vorm van aanbidding. Het beeld van het beest vertegenwoordigt de vereniging van kerk en staat, waarbij de kerk de verhouding beheerst, en bij de zondagswet was Belsazar de politieke koning, en symboliseerde aldus de staat, maar hij stond slechts als tweede in bevel onder het religieuze gezag van zijn vader. Het hoogste wat hij Daniël kon aanbieden, was om de derde te zijn.

„Toen de vroege kerk verdorven raakte door af te wijken van de eenvoud van het evangelie en heidense rituelen en gebruiken te aanvaarden, verloor zij de Geest en de kracht van God; en om de gewetens van het volk te beheersen, zocht zij de steun van de wereldlijke macht. Het resultaat was het pausdom, een kerk die de macht van de staat beheerste en die aanwendde om haar eigen doeleinden te bevorderen, in het bijzonder voor de bestraffing van 'ketterij'. Opdat de Verenigde Staten een beeld van het beest zouden vormen, moet de religieuze macht de burgerlijke regering zó beheersen dat ook het gezag van de staat door de kerk zal worden aangewend om haar eigen doeleinden te verwezenlijken....”

„De handhaving van de zondagsviering door protestantse kerken is een handhaving van de aanbidding van het pausdom — van het beest. Zij die, terwijl zij de aanspraken van het vierde gebod begrijpen, ervoor kiezen de valse in plaats van de ware sabbat te onderhouden, betonen daardoor eer aan die macht door welke alleen dit wordt geboden. Maar juist door het

afdwingen van een godsdienstige plicht met wereldlijke macht, zouden de kerken zelf een beeld van het beest vormen; vandaar dat de handhaving van de zondagsviering in de Verenigde Staten een handhaving zou zijn van de aanbidding van het beest en zijn beeld.” The Great Controversy, 443, 448, 449.

Juist in een crisis wordt het karakter geopenbaard, en de mysterieuze boodschap op de wand bracht een crisis teweeg in de ervaring van Belsazar en markeerde het einde van zijn koninkrijk, en symboliseerde aldus het einde van het koninkrijk van het beest van de aarde. Belsazar stierf diezelfde nacht, hetgeen de zondagswet voorstelt, wanneer de Verenigde Staten bij de zondagswet ten val worden gebracht als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, maar de Verenigde Staten gaan onmiddellijk over in de voornaamste koning van de tien koningen. De tien koningen zijn het zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie, en zij stemmen er onmiddellijk mee in hun zevende koninkrijk aan het beest te geven.

Want God heeft in hun harten gegeven zijn wil te volbrengen, eensgezind te zijn en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God vervuld zullen zijn. Openbaring 17:17.

De laatste bewegingen voltrekken zich snel, en de overgang van het zesde koninkrijk naar het zevende, en vervolgens naar het achtste, verloopt snel, want de wereld verkeert dan in een grote crisis. De val van het beest van de aarde brengt Belsazar tot vrees, en als de voornaamste koning van de tien koningen vertegenwoordigt hij de vrees die alle koningen der aarde zullen ervaren bij de ondergang van de Verenigde Staten. In Openbaring hoofdstuk elf is het „uur” waarop het handschrift op de wand verschijnt, het „uur” van de grote aardbeving. Op dat moment worden drie symbolen van de islam gemarkeerd, en het is de islam die in de laatste dagen de koningen doet vrezen.

Want zie, de koningen hadden zich verzameld, zij trokken tezamen voorbij. Zij zagen het, en zo verwonderden zij zich; zij werden verschrikt en haastten zich weg. Vrees greep hen daar aan, en smart, als van een vrouw in barensnood. Gij verbreekt de schepen van Tarsis met een oostenwind. Gelijk wij gehoord hebben, alzo hebben wij het gezien in de stad van de Heere der heirscharen, in de stad van onze God: God zal haar bevestigen tot in eeuwigheid. Sela. Psalm 48:4–8.

De vorsten, of koningen, waren verzameld op Belsazars feestmaal, dronken de wijn van Babylon en hanteerden en aanschouwden de heilige vaten van Gods heiligdom, toen vrees hen aangreep, zoals voorgesteld door Belsazars vrees toen het schrift op de wand verscheen. Belsazars vrees vormde het begin van een toenemende vrees, voorgesteld door een vrouw in barensnood, en het „uur” van Openbaring elf voert naar hoofdstuk twaalf, waar het vaandel wordt voorgesteld als een vrouw die op het punt staat te baren. De eerste wee is het schrift op de wand van de feestzaal. De vrees wordt veroorzaakt door de „oostenwind” van de islam, die „de schepen van Tarsis verbreekt.”

In Belshazzars feestzaal nuttigen „duizend machthebbers” de wijn van Babylon, die de zondagsafdwinging voorstelt. Op dat ogenblik begint het orkest van Nebukadnezar de muziek te

spelen, terwijl Belshazzar de sieraden van het heiligdom laat binnenbrengen. De hoer van Tyrus begint te zingen, en het afvallige Israël begint rondom het gouden beeld van Nebukadnezar te dansen. Maar het feest wordt verstoord door de „oostenwind”, die het „derde wee” is dat spoedig komt, en de „zevende bazuin” is. Wanneer de islam het feest verstoort, worden de „volken toornig”. Zij worden toornig, want de schepen van Tarsis, het symbool van de economische structuur van de planeet aarde, worden dan midden in de zee tot zinken gebracht.

Tarsis was uw koopman wegens de menigte van allerlei rijkdom; met zilver, ijzer, tin en lood dreven zij handel op uw markten. Javan, Tubal en Mesech, zij waren uw kooplieden; zij verhandelden mensenlevens en koperen vaten op uw markt. Die van het huis van Togarma dreven handel op uw markten met paarden en ruiters en muildieren. De mannen van Dedan waren uw kooplieden; vele eilanden waren de koopwaar van uw hand; zij brachten u als geschenk ivoren slag tanden en ebbenhout. Syrië was uw koopman wegens de menigte van de waren van uw vervaardiging; zij dreven handel op uw markten met smaragden, purper, borduurwerk, fijn linnen, koraal en agaat. Juda en het land van Israël, zij waren uw kooplieden; zij verhandelden op uw markt tarwe van Minnith, en Pannag, en honing, en olie, en balsem. Damascus was uw koopman om de menigte van de waren van uw vervaardiging, om de menigte van allerlei rijkdom; met de wijn van Helbon en witte wol. Dan ook, en Javan, rondtrekkend, dreven handel op uw markten; blinkend ijzer, kassie en kalmoes waren op uw markt. Dedan was uw koopman in kostbare dekkleden voor wagens. Arabië en al de vorsten van Kedar, zij dreven handel met u in lammeren en rammen en bokken; daarin waren zij uw kooplieden. De kooplieden van Scheba en Raëma, zij waren uw kooplieden; zij dreven handel op uw markten met de keur van alle specerijen, en met allerlei edelgesteente, en goud. Haran en Kanne, en Eden, de kooplieden van Scheba, Assur en Chilmad, waren uw kooplieden. Dezen waren uw kooplieden in allerlei kostbaarheden, in blauwpurperen mantels en borduurwerk, en in kisten met rijke gewaden, met koorden samengebonden en van cederhout gemaakt, onder uw handelswaren. De schepen van Tarsis bezongen u op uw markt; en gij waart vervuld en zeer heerlijk gemaakt in het midden der zeeën. Uw roeiers hebben u in grote wateren gebracht; de oostenwind heeft u gebroken in het midden der zeeën. Uw rijkdommen, en uw markten, uw koopwaar, uw zeelieden en uw stuurlieden, uw breekers, en de handelaars in uw koopwaar, en al uw krijgslieden die in u zijn, met heel uw menigte die in uw midden is, zullen vallen in het midden der zeeën op de dag van uw ondergang. Ezechiël 27:12–26.

De „schepen van Tarsis” zijn het symbool van de economische structuur van de aarde, en zij worden door de „oostenwind” in het midden van de zee tot zinken gebracht. Ezechiël deelt ons mee dat dit plaatsvindt op de „dag van uw ondergang”, en het onderwerp van Ezechiël hoofdstuk zevenentwintig is de klaagzang over Tyrus.

Het woord des HEEREN kwam opnieuw tot mij, zeggende: Nu dan, mensenkind, hef een klaaglied aan over Tyrus; en zeg tot Tyrus: Gij, die gelegen zijt aan de toegang der zee, die handel drijft met de volken voor vele kustlanden, zo zegt de Heere HEERE: O Tyrus, gij hebt gezegd: Ik ben volmaakt van schoonheid. Ezechiël 27:1–3.

De dag van de ondergang van Tyrus is het onderwerp van de klaagzang. De dag van de ondergang van Tyrus is de zondagswet, want Tyrus is een symbool van het pausdom, waarvan het oordeel begint in het „uur” waarin de tweede stem van Openbaring achttien begint de mensen uit Babylon te roepen.

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en opdat gij niet van haar plagen ontvangt. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gebracht. Vergeld haar zoals ook zij u vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel naar haar werken; schenkt haar dubbel in de beker die zij gevuld heeft. Naarmate zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelderig geleefd heeft, geeft haar evenveel pijniging en rouw; want zij zegt in haar hart: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe, en ik zal geen rouw zien. Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood; en zij zal geheel met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. En de koningen der aarde, die met haar gehoereerd en weelderig geleefd hebben, zullen over haar wenen en over haar weeklagen, wanneer zij de rook van haar verbranding zullen zien, terwijl zij van verre staan uit vrees voor haar pijniging en zeggen: Wee, wee, de grote stad Babylon, die sterke stad! want in één uur is uw oordeel gekomen. En de kooplieden der aarde zullen over haar wenen en treuren, omdat niemand hun koopwaar meer koopt. Openbaring 18:4–11.

Het woord dat in het boek Daniël vijfmaal als „uur” wordt gebruikt, vertegenwoordigt altijd een of andere vorm van oordeel. Welk type oordeel het is, wordt bepaald door de context van de passage waarin het wordt gebruikt. In Daniël hoofdstuk vier wordt het woord „uur” eerst gebruikt om de komst van het oordeel aan te kondigen, hetzij het onderzoekend oordeel dat op 22 oktober 1844 begon, hetzij het uitvoerend oordeel dat bij de zondagswet begint. In beide gevallen zijn zowel het onderzoekend als het uitvoerend oordeel voortschrijdend. Het uitvoerend oordeel over het pausdom begint bij de zondagswet in de Verenigde Staten. Dat markeert het „uur” waarop het uitvoerend oordeel over het pausdom begint, en dat „uur” is het „uur” van de grote aardbeving van Openbaring elf, wanneer de twee getuigen, voorgesteld door Sadrach, Mesach en Abednego, in de oven worden geworpen als het banierteken dat wordt opgeheven als het machtige leger van Ezechiël. Dat „uur” is wanneer het schrift op de wand van Belsazar verschijnt.

De „schepen van Tarsis”, die de structuur van de economische aanvoerlijnen van de planeet aarde vertegenwoordigen, worden te midden van de zeeën gezonken, en dit doet de kooplieden en koningen der aarde vrezten, zoals uitgebeeld door Belsazar.

In Openbaring elf is het „uur” het moment waarop de „derde Wee” van de islam spoedig komt, en de Zevende Bazuin klinkt, en de volken toornig worden gemaakt. Al deze drie symbolen wijzen op de islam als het voorzienige werktuig dat de Heer gebruikt om juist in datzelfde „uur” de doodslag van Belsazar te voltrekken. Belsazar werd gedood door vijanden die in het geheim zijn koninkrijk binnendrongen door de poorten die zorgeloos open waren gelaten, evenals de grensmuur tussen Mexico en de Verenigde Staten zorgeloos open is gelaten, terwijl het „uur” van de „grote aardbeving” nadert.

De genezing van de dodelijke wond van het pausdom wordt uiteengezet in de laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf. In die verzen worden drie hindernissen aangeduid die worden overwonnen naarmate de dodelijke wond van het pausdom geneest. De Koning van het Noorden overwint steeds drie hindernissen op zijn weg naar de hoogste macht, en wel altijd in de volgorde van: eerst zijn vijand, vervolgens zijn bondgenoot, en ten slotte zijn slachtoffer. De eerste die werd overwonnen was de Koning van het Zuiden, die de Sovjet-Unie vertegenwoordigt, de laatste vijand van Rome, die in 1989 werd weggevaagd. De tweede hindernis is het heerlijke land, dat Rome's bondgenoot is, die voor Rome de USSR heeft overwonnen, de Verenigde Staten, die worden overwonnen in het „uur” dat wij thans beschouwen. Daarna vertegenwoordigt de derde hindernis, voorgesteld als Egypte, het moment waarop het pausdom de controle over zijn slachtoffer, de Verenigde Naties, overneemt.

In 1989, toen de ontzegeling van die verzen plaatsvond en er daarna een vermeerdering van kennis over die verzen kwam, werd erkend dat het heidense Rome, het pauselijke Rome en vervolgens het moderne Rome (voorgesteld als de Koning van het Noorden in de laatste zes verzen van Daniël, hoofdstuk elf) elk drie geografische hindernissen moesten overwinnen voordat zij als koninkrijk gevestigd waren. Voor het heidense Rome werden die drie hindernissen voorgesteld als drie windrichtingen.

En uit een daarvan kwam een kleine hoorn voort, die uitermate groot werd, naar het zuiden en naar het oosten en naar het Sieraadland toe. Daniël 8:9.

Voor het pauselijke Rome waren zij drie horens die uitgerukt moesten worden.

Ik lette op de horens, en zie, tussen deze kwam een andere, kleine horen op, waarvoor drie van de eerste horens met wortel en tak werden uitgerukt; en zie, in deze horen waren ogen als mensenogen, en een mond die grote dingen sprak. Daniël 7:8.

Voor het moderne Rome (de koning van het noorden), voorgesteld in de laatste zes verzen van Daniël elf, waren de drie hindernissen de koning van het zuiden, het Sieraadland en Egypte. Evenals bij het heidense Rome en het pauselijke Rome vertegenwoordigden de drie hindernissen geografische belemmeringen. Het moderne Rome, voorgesteld als de koning van het noorden in de laatste zes verzen van Daniël elf, moest drie „muren” overwinnen, en met de eerste muur was er een filosofische „muur” die werd weggenomen op hetzelfde moment dat een letterlijke muur werd weggenomen. In 1989, toen de koning van het noorden de Sovjet-Unie (de koning van het zuiden) ten val bracht, werd de filosofische „muur” van het „ijzeren gordijn” weggenomen, terwijl de Berlijnse Muur werd afgebroken.

In het „uur” van Belsazzars oordeel, wanneer het schrift aan de wand verschijnt en zijn vijanden heimelijk binnendringen door de onbewaakte poorten, wordt de filosofische „muur” van de scheiding tussen kerk en staat weggenomen, terwijl de islam van het derde Wee heimelijk is binnengekomen door de onbewaakte „muur” aan de zuidgrens van het heerlijke land.

Wanneer „Egypte”, dat de Verenigde Naties vertegenwoordigt, wordt overwonnen, en de filosofische „muur van nationale soevereiniteit” wordt weggenomen, terwijl iedere natie

gedwongen wordt de ene wereldregering te aanvaarden die wordt bestuurd door de hoer van Tyrus. Dan zal er een financiële instorting plaatsvinden die de staat van beleg en het despotisme van de laatste dagen voortbrengt. Het is heel goed mogelijk dat er iets zal gebeuren in een straat die „Wall Street” wordt genoemd.

“Juist de middelen die nu zo karig in de zaak van God worden geïnvesteerd, en die zelfzuchtig worden achtergehouden, zullen binnen korte tijd met alle afgoden voor de mollen en de vleermuizen worden geworpen. Geld zal spoedig zeer plotseling in waarde verminderen wanneer de werkelijkheid van de eeuwige taferelen zich voor de zintuigen van de mens opent.” Welfare Ministry, 266.

In het volgende artikel zetten wij onze studie over Belsazar voort.

‘Heden, evenals in de dagen van Elia, is de scheidslijn tussen Gods geboden onderhoudende volk en de aanbidders van valse goden duidelijk getrokken. “Hoe lang hinkt gij op twee gedachten?” riep Elia uit; “indien de Heere God is, volgt Hem na; maar indien het Baäl is, volgt hem na.” 1 Koningen 18:21. En de boodschap voor heden luidt: “Gevallen, gevallen is Babylon, de grote.... Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gehouden.” Openbaring 18:2, 4, 5.’

„De tijd is niet ver meer verwijderd dat de beproeving over iedere ziel zal komen. De viering van de valse sabbat zal ons worden opgedrongen. De strijd zal gaan tussen de geboden van God en de geboden van mensen. Zij die stap voor stap hebben toegegeven aan wereldse eisen en zich hebben gevoegd naar wereldse gebruiken, zullen zich dan onderwerpen aan de machten die zijn, eerder dan zich bloot te stellen aan spot, belediging, dreigende gevangenschap en de dood. In die tijd zal het goud van het schuim worden gescheiden. Ware godsvrucht zal duidelijk worden onderscheiden van haar schijn en glitter. Menige ster die wij om haar glans hebben bewonderd, zal dan in duisternis ondergaan. Zij die de sieraden van het heiligdom hebben aangenomen, maar niet bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus, zullen dan verschijnen in de schande van hun eigen naaktheid.” Profeten en Koningen, 187, 188.